

РЕШЕНИЕ

№ 558

гр. София, 28.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Славина Владова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14006** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1
от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Дирекция „Инспекция по труда” - С., чрез
Директора си срещу съдебно решение от 05.10.2012г. по нахд № 11953/2011г.,
постановено от СРС, НК, 17 състав, с което е отменено изцяло наказателно
постановление № 22 – 2202285 от 13.01.2011г. на Директора на ДИТ - С., с което е
наложено административно наказание имуществена санкция в размер 2 500 лв. на
основание чл. 416 ал. 5 във връзка с чл. 415 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл.
415 ал. 1 от КТ на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация” със
седалище [населено място].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и постановено в
нарушение на закона. Твърди, че наказанието е наложена на точния субект, а именно
на юридическото лице в качеството му на работодател за това, че не е изпълнил
дадено задължително предписание в дадения му срок. Твърди, че законосъобразно
санкцията е наложена на работодателя, а СРС неправилно е приел, че санкция е
следвало да се наложи на физическо лице. Твърди, че това е така, тъй като адресат на
предписанието е работодател, поради и което съобразно разпоредбите на закона за
неизпълнение на даденото предписание следва да се санкционира именно адресата на

предписанието, т.е. отново работодателя. Иска оспореното решение да бъде отменено и да бъде потвърдено оспореното НП.

Ответникът по касация Сдружение „Национален център за социална рехабилитация”, редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Ютеров изразява становище, че жалбата е основателна, а първоинстанционното решение - незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при издаването на НП е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно че е нарушена разпоредбата на чл. 24 от ЗАНН. Приел е, че неправилно е ангажирана административно наказателната отговорност на наказаното лице – работодател – а е следвало да се ангажира административно наказателната отговорност на конкретно физическо лице, представител на дружеството, тъй като административно наказателната отговорност е лична. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпита на актосъставителя Б..

Настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона.

На първо място основателно е възражението на касатора, че при издаване на НП не е допуснато твърдяното съществено нарушение на административно производствените правила. Това е така, тъй като действително съгласно чл. 24 ал. 1 от ЗАНН административно – наказателната отговорност е лична, съответно носител на личната отговорност е физическо лице. Съобразно обаче чл. 83 ал. 1 от ЗАНН „В предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност”. В конкретния случай се намираме именно в тази хипотеза. Ангажирана е административно – наказателната отговорност на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация” в качеството му на юридическо лице – работодател – за неизпълнение на дадени задължителни предписания. Разпоредбата на чл. 415 ал. 1 от КТ предвижда налагането на санкция за всяко лице, което не изпълни дадено задължително предписание на контролен орган. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация” е дадено задължително предписание от 23.09.2010г., с което на С. в качеството му на работодател е предписано да изплати в определен в предписанието срок заплати на негови служители. Адресат на предписанието на основание чл. 404 ал. 1 т. 1 от КТ е сдружението в качеството му на работодател. Съответно именно адресата на предписанието е лицето, което дължи и неговото изпълнение и съответно носи административна отговорност по чл. 415 ал. 1 от КТ при неизпълнението му. В тази връзка настоящият състав намира, че законосъобразно в конкретния случай е ангажирана административно – наказателната

отговорност на С. в качеството му на работодател, а не на някое от физическите лица, които го представляват, които не са адресати на предписанието.

На второ място макар СРС да е отменил оспореното НП само на процесуално основание, доколкото по делото са събрани всички относими доказателства, както и предвид това, че не е необходимо да се събиран нови доказателства и да се правят нови фактически установявания, настоящият състав намира, че може да се произнесе по спора по същество. В тази връзка съдът намира, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено вмененото на наказаното лице нарушение, а именно неизпълнението в дадения срок на задължителни предписания дадени на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация” с протокол за извършена проверка от 23.09.2010г., а именно предписанието по т. 1 от протокола. В посочения протокол е дадено предписание да бъдат изплатени заплатите за м. юни 2010г. на А. И. С., З. А. К., К. М. М., Т. Г. У. и останалите служители от КСУДС – [населено място] към С. в срок до 25.10.2010г. По делото не са ангажирани доказателства за това, че ответникът по касация е изпълнил така даденото му предписание в дадения срок, поради което безспорно е доказано вмененото му нарушение, за което законосъобразно е наложена предвидената в чл. 415 от КТ предвидената в закона санкция. Неотнормими към това производство са възраженията от първоинстанционната жалба за това, че оспореното НП е нзаконсъобразно, тъй като заплатите са начислени, а само не са изплатени, както и че сдружението е в затруднено мателиано положение. Това е така, тъй като наказаното лице е санкционирано за неизпълнение на задължително предписание, което няма общо с начисляването на заплатите. Целта на преписанието е да осигури изплащането на заплатите на работниците ефективно, тъй като те не могат да живеят с начислени заплати. Най – накрая неотнормимо е наведеното възражение и за това, че работниците можели да напуснат, ако не им се плаща, тъй като това е лично право на всеки работник, както за него е налице правото да иска да му се изплати договореното възнаграждение за положения труд.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че по делото безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение – неизпълнение на дадено задължително предписание – като законосъобразно е ангажирана административно наказателната отгворност именно на Сружението в качеството му а адреса на предписанието. Съдът намира, че за установеното нарушение законосъобразно е наложена предвидената в закона санкция.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното съдебно решение от 05.10.2012г. по нахд № 11953/2011г., постановено от СРС, НК, 17 състав, е нзаконсъобразно, постановено при неправилното приложение на закона и като такова следва да бъде отменено.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 05.10.2012г. по нахд № 11953/2011г., постановено от СРС, НК, 17 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № 22 – 2202285 от 13.01.2011г. на Директора на ДИТ - С., с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 2 500 лв. на основание чл.

416 ал. 5 във връзка с чл. 415 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 415 ал. 1 от КТ на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация” със седалище [населено място] и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 22 – 2202285 от 13.01.2011г. на Директора на ДИТ - С., с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 2 500 лв. на основание чл. 416 ал. 5 във връзка с чл. 415 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 415 ал. 1 от КТ на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация” със седалище [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: